

Hagerup & Hagerup

Mesterdetektiv Tim & Co.

Nissemysteriet

Illustrert av Ella K. Okstad

ASCHEHOUG

Tim vinket på meg. Jeg fulgte etter ham til inngangsdøra. Jeg skulle til å si noe, men han holdt fingeren for munnen igjen.

Vi ble stående og lytte. Nå hørte jeg det også.

Det var noen som skrapte på døra.

– En ulv! hvisket jeg. – Tror du det er en ulv?

Tim ristet på hodet. Han lyste mot døra med lommelykten.

Dørklinken beveget seg. Det var ingen ulv. Det var et menneske. Et menneske som ville inn i hytta vår.

Nei. Stopp. Det var jo ikke der det begynte. Det begynte før vi dro til Soltoppen på juleferie. Det begynte i byen, faktisk. På kjøpesenteret.

Jeg har en genial lillebror.

Enda han bare er åtte år.

Det kan du se på nesa hans.

Det er mange som sier at nesa til Tim er bedre enn nesa til en sporthund.

Sammen har vi startet detektivbyrået
Mesterdetektiv Tim & Co.

Det er broren min som er Mesterdetektiven.
Men det er jeg som er & Co.
Det er jeg som skriver ned historiene om
mysteriene vi løser.

Sånn som nissemysteriet.
Historien om en slubbert, et tyveri og verdens
beste julegave.

Alt begynte 15. desember, da mamma, pappa,
Tim og jeg dro til byens største kjøpesenter for å
kikke på julegaver.

Der begynner jeg også.

1.

Jesus i monteret

– Jeg ønsker meg fantastiske barn, sa mamma.

– Men det har jeg jo allerede.

Tim himlet med øynene, og jeg sukket.

Men pappa smilte.

– Er det ikke noe annet du ønsker deg, Grete?

– Ikke som jeg kan komme på, sa mamma. – Men jeg trenger ikke gave i år.

Det var 15. desember.

Mamma, pappa, Tim og jeg var i byens største kjøpesenter for å kikke på julegaver.

Det var julepynt og presanger overalt.

– Det er klart du skal ha gave! sa pappa. – Men det er lettere om du kan ønske deg noe.

Han dro opp en liste fra jakkelomma.

– Tim ønsker seg nytt forstørrelsesglass. Jenny ønsker seg hund. Og jeg ønsker meg ... verktøy,

slips, tøfler, bok, epleskrottjerner, lommekniv,
fiskestang, sykkel, ørevarmere, skjerf, skismøring ...

Han ble avbrutt av en rar lyd.

I taket over hodene våre fløy et elektrisk
helikopter.

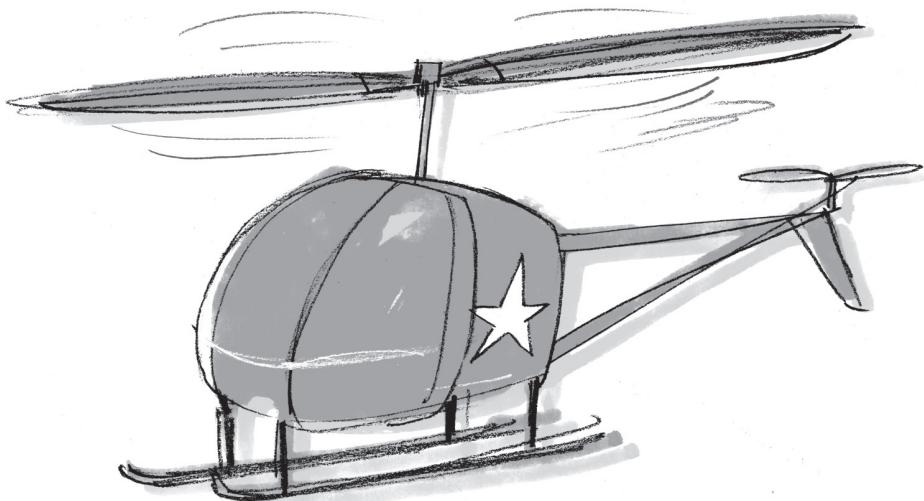
Pappa så opp.

– Se på det, barn, sa han begeistret. – Det ville
vært noe, hva?

– Ja. sa Tim. – Det ville vært noe.

Pappa smilte fornøyd.

– Flott, sa han. – Da skriver jeg det på ønskelista.
Barna ønsker seg et helikopter!

– Nei, sa Tim. – Det er du som ønsker deg helikopter, pappa.

Pappa rødmet.

– Hvordan skjønte du det?

– Det var noe med måten du så på det på, sa Tim.

– Hvordan så han på det? spurte mamma.

– Med oppsperrete øyne og åpen munn, sa Tim.

Mamma sukket.

Så lyste hun opp.

Vi var kommet til torget midt i senteret.

Foran oss sto et kjempehøyt, pyntet juletre.

Ved siden av treet var et glassmonter.

– Å, sa mamma. – Åååååå!

Hun hadde fått tårer i øynene.

– Å ..., hvisket hun. – Ååå. Åååå, så fint. Er det ikke vakkert, Jenny?

– Tja, sa jeg.

Inne i monteret var en julekrybbe.

Det var Josef og Maria.

Det var sauер og gjetere.

Det var en stall.

Det var et bitte lite Jesusbarn.

Og alt sammen var laget i glass.

– Ekte krystall, sa Tim.

– Hvordan vet du det? spurte mamma.

– Det står der.

Tim pekte på et skilt som var festet under monteret.

SISTE EKSEMPLAR. LAGET I EKTE
KRYSTALL. INTERESSENTER BES
KONTAKTE «JUVELEN» SMYKKEBUTIKK.

Juvelen smykkebutikk solgte stort sett gulløredobber og plasthertesmykker.

– De har vel tenkt å prøve noe nytt, sa Tim. – Det kan være et smart triks i gull- og smykkebransjen.

– Men det står selvfølgelig ingenting om hva det koster, sa pappa.

Mamma så forsiktig på ham.

– Vi skal ikke kjøpe dette. Det koster sikkert en formue.

– Ja, sa pappa og smilte tankefullt. – Og det er det sikkert verdt.